

EL PERIODIC LOCAL

De les planes dels nostres periòdics locals, els projectes, les idees, els consells i les iniciatives de reforma, són oferits a l'Ajuntament amb prodigiosa abundància. Hom arriba a tenir la impressió de que el periodisme local és regit i propulsat per una norma equivocada. I una pregunta torna a prendre actualitat: Què ha d'ésser el periòdic local? El matís de localitat, el sabor casolà dels nostres periòdics, en què ha de consistir?

El periòdic local no ha d'ésser una publicació eminentment «projectista»; ha de saber situar-se, raonablement, en un punt de positiva influència o eficàcia, i per aquest motiu no ha de caure ni en abús, ni en passivitat. La repetida dels projectes i de les idees, forma a la llarga una cantarella de col·legial que recita la lliçó: esdevé, a còpia de reincidència, un discurs mancat d'interès, gris i sense sentit. La febra de projectes, si és exagerada, condueix a la total ineficàcia. Unicament el Municipi pot permetre's el luxe d'una febrada reformista o projectista. No escua a la premsa — estandart d'amenitat, de comprensió, de intel·ligència — caure en l'ensopiment de cap cançó enfadada. No tot s'acaba, altrament, en el ciment armat.

El periòdic local té innumbrables sortides per a fugir de la rutina, sense deixar d'ésser local. Té la sortida d'un expectant interès enfront dels nuclis o de les possibles

concentracions culturals de la ciutat; té la sortida de l'ample comentari davant dels ambients i del pintoresc de casa nostra: té la sortida d'una amable consideració per tot allò que en la localitat, signifiqui progrés o varietat extramunicipals; té la sortida d'una vigilant tutela respecte dels seus lectors per a no fer-los-hi oblidar d'aprop, tot l'ideari que de lluny altres col·legues li recorden; té la sortida d'un entretingut interès per l'obra de les corporacions i entitats locals; té la sortida d'una minuciosa atenció per tot esdeveniment que en la nostra ciutat, tingui un ressó de veritable popularitat... Car el diari local ha de comprendre i abastar quelcom més que projectes i projectes. Crear una atmosfera reformística de ciment armat ja és una obra interessant, però no és la missió única, ni la finalitat completa de la premsa.

Caldria desistir-se una mica de tot embafament en aquest sentit. Sovintament és impossible catalogar tantes d'iniciatives, tants de projectes i de consells. Altrament la profusió projectista porta de vegades a la feina del Janfà (desfer un projecte per un altre, una iniciativa, per una altra iniciativa). Hem de creure que l'Ajuntament és una corporació amb múltiples finalitats, i que la Premsa — encara que sigui comarcal o provinciana — és una institució amb variadíssims objectes assignats.

Marcel OLIVER

ANUNCIS OFICIALS

Comité paritario interlocal del Comercio y Despachos, Oficinas y Banca de Granollers

(Acabament)

A partir de los 25 años percibirán un aumento mensual de 15 pesetas cada tres años, hasta llegar al sueldo de 300 pesetas.

Los grooms podrán pasar a empleados, si bien en la categoría que resulte de rebajar en tres grados el que les correspondiera por su edad, aunque el sueldo que resulte no pueda ser inferior al que les correspondía por su edad en la escala de grooms u ordenanzas. Cuatro años después se equiparán a los dependientes, a los efectos de computación de sueldos.

Todo cobrador que haya entrado en una casa sin haber prestado servicios en el ramo y cuente con una edad superior a 25 años, tendrá derecho solamente al sueldo mínimo de 225 pesetas mensuales, percibiendo un aumento mensual, cada dos años, de 15 pesetas, hasta alcanzar el sueldo que por su edad le corresponda.

BASES ADICIONALES

1.ª Los años para la aplicación de las escalas mínimas precedentes se contarán a partir del 1.º de Enero y 1.º de Julio siguientes al día del cumplimiento.

2.ª Todo dependiente que a la apro-

bación de estas bases perciba un sueldo superior al que se estipula en ellas, le será respetado, sin que por causa alguna la Dirección del establecimiento donde preste sus servicios pueda rebajárselo.

3.ª Todos los dependientes de Banca percibirán sus mensualidades firmando nómina.

4.ª Se abonará a todos los empleados de Banca una mensualidad extraordinaria en Navidad y media en el mes de Junio.

5.ª A la dependencia de Banca se le concederá obligatoriamente quince días de vacaciones anuales.

6.ª A los empleados que ingresen en filas para prestar servicio militar se les reintegrará al cesar en la plaza que ocupaban, pero sin que el tiempo transcurrido les pueda ser computable para la categoría por antigüedad.

El que fuese soldado de cuota y pudiera seguir asistiendo a las oficinas se le conservará su puesto y antigüedad, compensando en horas extraordinarias el trabajo que se vea privado de prestar en ordinarias.

7.ª Cada establecimiento bancario deberá contribuir al sostenimiento de sus empleados, cualquiera que sea su especialidad, durante las enfermedades que éstos padézcan, en la medida que lo permitan las posibilidades económicas, debiendo abonarles en caso de enfermedad común justificada el haber de tres meses.

8.ª Todas las dudas que ofrezca la interpretación de las presentes bases,

así como el castigo a las infracciones en el cumplimiento de las mismas, serán resueltas las primeras y aplicadas las segundas por el Comité paritario interlocal del Comercio y Despachos, Oficinas y Banca de Granollers.

Estas bases entrarán en vigor el día 1.º de Octubre del corriente año de 1929, y será su duración la de cinco años que se estimará prorrogada si en la fecha que previene el Real decreto de Organización Corporativa Nacional de 25 de Noviembre de 1926, texto refundido, no han sido denunciadas.

Aprobadas por el pleno del Comité en sesión de 3 de Agosto de 1929.— El Presidente, Claudio de Boet.— El Secretario, R. Burguera.

Ha estat nomenat bisbe de Barcelona el doctor Irurita, actual bisbe de Lleida

Com ja donàvem compte en nostra darrera hora, d'ahir, ha estat posat a la signatura el nomenament de bisbe de Barcelona a favor del doctor Irurita, actual prelat de Lleida.

El doctor Manuel Irurita i Almandor és fill de Larranar (Navarra). Nasqué el 19 d'agost de 1876 i compta, per tant, cinquanta-un anys.

Va cursar els estudis eclesiàstics al Seminari de Pamplona i a la Universitat Pontificia de València.

Es doctor en Sagrada Teologia i en Filosofia.

L'any 1899 fou nomenat beneficiat de la Catedral de València. Havia estat professor de cant gregorià, de llengua hebrea i de Teologia, i canonge per oposició (any 1916). Fou director diocesà de l'obra de consagració de les famílies al Sagrat Cor de Jesús, director de la Vella Nocturna, conciliar i president de l'Associació d'Interessos catòlics, director del Rosari de l'Aurora, visitador de religioses, promotor de les Missions diocesanes i promotor també de l'expedient de beatificació de la Mare Sagrament.

El 20 de desembre de 1926, fou preconitzat bisbe de Lleida i consagrat a la Catedral de Pamplona el 25 de març de l'any següent.

Prengué possessió de la diòcesi el dia primer d'abril de 1927, i set dies més tard hi fela la seva entrada.

En la dita diòcesi fou el successor del doctor Miralles, com ho serà també en la de Barcelona.

S'ha confirmat que la segona de Nadal anà a Puerto Rico

La notícia d'haver estat dipositats en un Banc de la plaça de Catalunya deu vigèsims del billet premiat amb la segona de Nadal, ha tingut plena confirmació. El Banc al qual ens referim és el «Royal Bank of Canada», que és l'encarregat de

negociar el cobrament dels cinc milions que corresponen als deu vigèsims.

Els afortunats mortals als quals ha correspost aquest bonic premi, són els germans González i Carles Pérez, que resideixen a Sant Joan de Puerto Rico i es dediquen a l'elaboració de tabac; en rebre la confirmació cablegràfica que el seu número era el realment premiat, es posaren en camí i han encarregat a l'esmentat Banc de fer el que calgui.

Segons referències l'altra meitat del billet premiat a hores d'ara també està camí de Barcelona, si és que ja no ha arribat.

Dels deu milions als barcelonins no els en queda més que el consol de pensar que ha proporcionat a alguns portorriquenys el motiu per a venir a conèixer la ciutat, de la qual és d'esperar guardaran un bon record.

Boda i divorci

Un empleat de comerç, Fred Parsio, de Nova York, quedà viduo amb una «reduïda» família d'onze fills. Com no guanyava més que 60 dòlars, va pensar en casar-se i per a completar el quadro familiar es va casar amb una vídua que tenia tretze fills. Com que els 60 dòlars no donaven prou en si per el sosteniment de les dugues pròies els esposos es separaren, però la muller va recórrer als tribunals, que no condenaren a Parsio a pagar una pensió a l'esposa.

El jutge no s'ha atrevit ara a condemnar al marit, fent el següent raonament a la demanda: «¿No sostenia vosté als seus tretze fills essent vídua? Doncs deixi en pau al pobre Fred Parsio amb els seus onze fills i els seus 60 dòlars...»

Les noces dels Prínceps Italians

ESTADÍSTIQUES

La premsa publica interessants xifres sobre l'inusitat moviment de Roma durant les últimes festes de les noces del príncep hereu.

Als 900,000 habitants de Roma s'han ajuntat durant aquests dies 200,000 habitants més arribats la major part d'ells de la resta del país i alguns en petit nombre, de l'estranger. En aquestes xifres no s'inclou un sol element oficial i, per tant, no es citen els millers de soldats i milicians vinguts a Roma amb ocasió de les passades festes.

Cada persona ha vingut a esmerçar un promedi de 50 lires al dia, la qual cosa fa un ingrés total per a l'economia romana, de 65 milions.

La il·luminació ha estat la més grandiosa que ha vist Itàlia, constant de milió i mig de bugies, amb un consum aproximat de 22,000 quilovats per hora.

A aquesta xifra ha d'afegir-se mig milió de bugies més de les il·luminacions particulars.

El nombre de banderes fou crescutíssim, puix solament el governador de Roma en repartí quatre mil i 10.000 metres de roba per a la seva confecció. A més de les banderes donades pel governador, altres entitats oficials s'encarregaren de la col·locació de vuit mil més,